

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS PANEVĖŽIO APYGARDOS SKYRIUS

S P R E N D I M A S

2023 m. sausio 27 d. Nr. 21RE4-7 (AG4-108/22-2022)
Panevėžys

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Panevėžio apygardos skyrius (toliau – ir Komisijos Panevėžio apygardos skyrius), susidedantis iš Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus narių Astos Povilonienės, Sigitos Šimbelytės ir Vestos Šliogerytės (pranešėja ir posėdžio pirmininkė), viešame Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus posėdyje rašytinio proceso tvarka išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjos (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrijos skundą atsakovei Panevėžio miesto savivaldybės administracijai dėl rašto panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisijos Panevėžio apygardos skyrius

n u s t a t ė:

pareiškėja (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrija (toliau – ir pareiškėja, ir Bendrija) Komisijos Panevėžio apygardos skyriui paduotu skundu prašo panaikinti Panevėžio miesto savivaldybės administracijos 2022 m. lapkričio 7 d. raštą Nr. 19-2962(4.45E) „Dėl skundo“ (toliau – 2022 m. lapkričio 7 d. raštas) ir įpareigoti atsakovę Panevėžio miesto savivaldybės administraciją (toliau – ir atsakovė, ir Savivaldybės administracija) pašalinti padarytą pažeidimą, t. y. perduoti Bendrijos prašymą nagrinėti pagal kompetenciją.

Skunde pareiškėja nurodė, kad pareiškėja kreipėsi į Panevėžio miesto savivaldybės tarybą (toliau – ir Savivaldybės taryba) dėl teritorijos besiribojančios su Bendrijos aptarnaujamu ir prižiūrimu sklypu, kurio unikalus Nr. (duomenys neskelbtini) esančiu (duomenys neskelbtini), (toliau – ir Žemės sklypas) panaudos ar kito teisinio sprendimo, kuris užtikrintų (duomenys neskelbtini) namo bei gretimų daugiabučių namų gyventojų galimybes saugiai ir tvarkingai naudotis teritorija prie daugiabučių namų. Pateikė paaiškinimus, jog daugiabutį namą, kurį sudaro korpusų daugetas, Žemės sklype statė statytoja bei šiuo metu bankrutavusi UAB „Edrija“. Iš šios įmonės butus ir kitas patalpas įsigiję asmenys nebuvo įtraukti ir negavo jokios informacijos iš Panevėžio miesto savivaldybės dėl šalia jų namo priskirtos teritorijos šiukšlėms rinkti, įvažoms į kiemą užtikrinti ir pan., negavo jokios informacijos apie rengiamą teritorijos detalų planą ir pan.

Paaiškino, kad 2020 m. lapkričio 25 d. (duomenys neskelbtini) namo gyventojų bendru sprendimu buvo įkurta ir viešame registre įregistruota Bendrija, kuri nebuvo pastato administravimą vykdančias asmuo, nebuvo ir Žemės sklype esančių statinių (automobilių aikštelės, tvoros ir t.t.) statytoja. Turtas, įskaitant inžinierinius įrenginius ir inventorių buvo perduotas naujai įsteigtai Bendrijai per trečiuosius asmenis – administruojančią įmonę UAB „Mano būstas Aukštaitija“, kuri iki šiol vykdo dalį administratoriaus pareigų.

Pradėjus tvarkyti gyvenamojo namo dokumentus, paaiškėjo, kad Bendrijos ir gretimų namų naudojama gyventojų reikmėms tenkinti aptverta teritorija (automobilių aikštelės ir įvažiavimo vartai) įsiterpia į valstybinę žemę ir užima apie 415 kv. m. Įrengta automobilių parkavimo vietų aikštė daugiabučių gyventojai naudojasi daugiau nei 10 metų, o dauguma gyventojų automobilių aikštelės vietas išsipirko iš statytojo BUAB „Edrija“. Daugiabutis namas yra pastatytas tankiai apgyvendintoje

teritorijoje ir, tikėtina, kad Panevėžio miesto savivaldybei formuojant sklypą, nebuvo atsižvelgta į tai, jog pagal gyventojų skaičių ir statinio užstatymo intensyvumą sklype nebus užtikrintas privalomas 10 metrų plotas nuo daugiabučio gyvenamojo namo sienų, kuris privalomas užtikrinant daugiabučio namo gyventojų teritorijos privalomąsias naudojimąsi sąlygas. Tokiu atveju, žemė, kuri yra betarpiškai šalia daugiabučio namo arba atsiremia į daugiabutį namą, turėtų būti užtikrinama gyventojų poreikiams tenkinti. Dėl to, pareiškėjai buvo išaiškinta, kad savivaldybė UAB „Edrija“ buvo leidusi aptverti didesnę teritoriją, kuri buvo planuota daugiabučio namo poreikiams, remiantis Lietuvos Respublikos Vyriausybės 1999 m. birželio 2 d. nutarimo Nr. 692 „Dėl naujų kitos paskirties valstybinės žemės sklypų pardavimo ir nuomos“ (toliau – ir Nutarimas) 2.15 papunkčiu. Tokiu atveju, Žemės sklypo teritorijoje ir už jos buvo įrengtos tvoros, įrengtos automobilių aikštelės, kuriomis iki šiol naudojasi ne tik (duomenys neskelbtini) namo gyventojai, bet ir gretimų daugiabučių gyventojai.

2021 m. liepos 20 d. Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos (toliau – Nacionalinė žemės tarnyba) specialistas atliko patikrinimą vietoje ir surašė Žemės naudojimo patikrinimo aktą Nr. 23ŽN-115-(14.23.78.). Patikrinimo metu nustatyta, kad žemės sklypas, esantis (duomenys neskelbtini), naudojamas pagal nustatytą žemės naudojimo būdą ir paskirtį. Žemės sklype stovi du septynių aukštų ir vienas devynių aukštų daugiabučiai gyvenamieji namai. Žemės sklypas tvarkomas ir prižiūrimas, įrengtos dvi automobilių stovėjimo aikštelės. Žemės sklypas iš rytinės pusės yra apribotas metaline segmentine tvora. Pietrytiniame sklypo kampe, nuo sklypo plane pažymėto taško Nr. 15, tvora pratęsta kraštu įsiterpiančią į valstybinę žemę, įrengti vartai. Kadangi, automobilių aikštelės nedidelis kraštas įsiterpia į valstybinės žemės teritoriją, o automobilių aikštelė yra pastatyta tenkinti tiek (duomenys neskelbtini) namo, tiek gretimų daugiabučių namų parkavimo poreikius, pažymėjo, kad Bendrija kreipėsi į Savivaldybės administraciją dėl leidimo prijungti naudojamą žemės gabalėlį prie (duomenys neskelbtini) namo gyventojų valdomo žemės sklypo ploto arba rasti kitokią sprendimą dėl žemės naudojimo su kitais gretimais namais ir jų gyventojais.

Savivaldybės administracija atsakydama nurodė, kad pageidaujamas prisijungti žemės plotas yra 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas detaliuoju planu Nr. 000273001629,, (duomenys neskelbtini)“, patvirtintu Panevėžio miesto savivaldybės tarybos 2013 m. kovo 28 d. sprendimu Nr. 1-115, (toliau – Detalusis planas) dalis, todėl neatitinka Nutarimo 2.15 papunktyje nurodyto įsiterpusio žemės sklypo, kurį, laikantis minėtoje nuostatoje numatytų reikalavimų, galėtų įsigyti iš valstybės besiribojančių Nekilnojamojo turto registre įregistruotų privačios žemės sklypų savininkai, sąvokos. Atsižvelgdama į tai, pareiškėja teigė, kad Savivaldybės administracija nusprendė netenkinti pareiškėjos prašymo.

Pareiškėjos nuomone, Savivaldybės administracija, įgyvendindama detalaus planavimo organizatoriaus pareigas, visiškai neatsižvelgė į tai, kad 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detaliuoju planu, dalis atsiremia į privatų daugiabutį namą (duomenys neskelbtini); taip pat – jog šią teritoriją savo lėšomis ir priemonėmis, siekiant užtikrinti teritorijos priežiūrą, užtikrinant higienos sąlygas ir tvarką teritorijoje, prižiūri privataus daugiabučio namo gyventojai, o savivaldybė suprojektuoto ir jos dispozicijoje esančio sklypo visai neprižiūri.

Pareiškėjos nuomone, kadangi tai yra viešo intereso klausimas, savivaldybė turėjo ieškoti savivaldybės teritorijoje gyvenančių asmenų ir savivaldybės interesų pusiausvyros, tačiau nieko nedarė, išeičių ieškoma nebuvo. Paaiškino, jog teritorija aplink daugiabutį namą visada yra prižiūrima, nepaisant to, kad dalis prižiūrimos teritorijos (įvažiavimai, vejės, šiukšlių konteinerių įrengimo vietos) nepriklauso Bendrijai, tačiau dėl estetinio vaizdo, higienos ir sanitarinių reikalavimų teritorija, kuri yra vieša vieta, šiuo metu prižiūrima ir tvarkoma daugiabučio namo gyventojų lėšomis. Tokia priežiūra, kaip šiukšlių rinkimas, vejės pjovimas, lapų griebimas ar kiemo pravažiavimo gatvių nuo sniego valymas, kurią turi užtikrinti pati savivaldybė, kaip turto patikėtinis, yra savivaldybės neužtikrinama, o ją atlieka privatūs asmenys iš asmeninių lėšų.

Esant tokiai situacijai, pareiškėja kreipėsi į Savivaldybės tarybą su prašymu svarstyti 0,46 ha dalies, besiribojančios su Žemės sklypu, iš bendro 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detaliuoju planu, perdavimo panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikimo naudotis Bendrijai.

Bendrija kreipėsi į Savivaldybės tarybą tikėdamasi, jog ji gali rasti tinkamą ir objektyvų situacijos sprendimo būdą, nepažeidžiant įstatymų ir kartu užtikrinant savivaldybės ir savivaldybės

gyventojų interesų pusiausvyrą. Bendrijos prašymas buvo nesusijęs su būtinu ar betarpišku teritorijų planavimo dokumento – teritorijos detalaus plano pakeitimu ar privalomais teritorijų perplanavimo veiksmais. Prašyme buvo prašoma padėti rasti sprendimą (duomenys neskelbtini) namo bei gretimų namų Panevėžyje gyventojams, kad jiems būtų užtikrinta galimybė naudotis šalia namų esančia teritorija gyventojų poreikiams.

Savivaldybės administracija 2022 m. birželio 10 d. atsakyme nurodė, kad Bendrijos prašyme nurodytas valstybinės žemės plotas nėra laisva valstybinė žemė, kurią suplanavus (suprojektavus), kaip įsiterpusį žemės sklypą, būtų galima įsigyti, laikantis Nutarimo 2.15 papunkčio nuostatų, nes ši valstybinė žemė yra 0,1466 ha kitos paskirties (žemės naudojimo būdas – susisiekimo ir inžinerinių tinklų koridorių teritorijos) žemės sklypo, suplanuoto pagal Detaliojo plano, sprendinius, dalis. 2022 m. birželio 10 d. atsakyme pažymėta, kad 2013 m. rengiant Detaliojo plano sprendinius, informacija apie jo eigą buvo vieša, daugiabučių gyventojai buvo informuoti registruotais laiškais teisės aktų nustatyta tvarka. Pastabų ir pasiūlymų gauta nebuvo. Detaliojo plano rengimo metu buvo galimybė suformuoti atskirą žemės sklypą, todėl Bendrijos prašyme pageidaujamo prisijungti valstybinės žemės ploto, kaip įsiterpusio laisvos valstybinės žemės ploto Nutarimo 2.15 papunkčio nuostatų prasme prijungimo galimybių svarstyti nebuvo teisinio pagrindo. Netoleruotina situacija, kai valstybinės žemės plotas, kuriame yra galimybė suformuoti atskirą (-us) racionalaus dydžio ir ribų sklypą (-us), dirbtinai suskaidomas dalimis, dėl ko jo vietoje atsiradę nauji žemės plotai, kaip neva atitinkantys Vyriausybės nutarimo 2.15 punkto reikalavimus, vėliau lengvatine tvarka (t. y. be aukciono) tvarka (t. y. be aukciono) parduodami besiribojančių privačių sklypų savininkams.

Su tokiu atsakymu ir tuo, kad prašymą savavališkai priėmė nagrinėti Savivaldybės administracija, nors prašymas buvo teiktas Savivaldybės tarybai, pareiškėja nesutinka. Mano, kad Bendrijos narių, kuriuos atstovauja Bendrija teisės yra akivaizdžiai pažeidžiamos, nesilaikoma viešo administravimo principų, prisiimama ne Savivaldybės administracijai skirtų prašymų nagrinėjimo, nepateikiant duomenų adresatui ir t. t.

Bendrija, nesutikdama su Savivaldybės administracijos atsakymu, pateikė skundą Komisijos Panevėžio apygardos skyriui, kuris 2022 m. liepos 21 d. priėmė sprendimą Nr. 21R4-89 (AG4-67/20-2022), (toliau – ir Sprendimas) kuriuo panaikino Savivaldybės administracijos 2022 m. birželio 10 d. raštą Nr. 19-1584 (4.45E) „Dėl pakartotinio prašymo“ (toliau – 2022 m. birželio 10 d. raštas).

Komisijos Panevėžio apygardos skyrius Sprendime konstatavo, kad 2021 m. gruodžio 9 d. prašyme Savivaldybės tarybai buvo suformuluotas konkretus reikalavimas svarstyti 0,46 ha dalies, besiribojančios su Žemės sklypu, iš bendro 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detaliojo planu, perdavimo panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikimo naudotis Bendrijai. Šį pareiškėjos prašymą Savivaldybės administracija 2022 m. sausio 27 d. raštu persiuntė Nacionalinės žemės tarnybos prie Žemės ūkio ministerijos Panevėžio skyriui (toliau – NŽT Panevėžio skyrius). Pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašyme Savivaldybės tarybai pakartotinai suformuluotas analogiškas reikalavimas – svarstyti 0,46 ha dalies, besiribojančios su Sklypu, iš bendro 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detaliojo planu, perdavimo panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikimo naudotis Bendrijai. Nors atsakovė sprendime nurodė, kad pareiškėjos prašymą Savivaldybės administracija 2022 m. sausio 27 d. raštu persiuntė NŽT Panevėžio skyriui, todėl nėra aišku, kodėl pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašymo, kuriame išdėstytas analogiškas prašymas šiuo konkrečiu atveju nepersiuntė NŽT Panevėžio skyriui. Šį pareiškėjos prašymą išnaginėjusi Savivaldybės administracija nurodė, kad jis buvo nagrinėjamas mero pavedimu. Komisijos Panevėžio apygardos skyrius Sprendime nusprendė, kad atsakovė, priimdama sprendimą nagrinėti pareiškėjos prašymą, viršijo jai suteiktus įgaliojimus ir tai yra esminis pažeidimas, todėl yra pakankamas pagrindas tenkinti pareiškėjos skundo reikalavimą dėl skundžiamo administracinio akto panaikinimo.

Įsiteisėjus Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus Sprendimui, Bendrija pakartotinai kreipėsi į Savivaldybės tarybą, bet 2022 m. lapkričio 7 d. vėl buvo gautas skundžiamas Savivaldybės administracijos direktoriaus 2022 m. lapkričio 7 d. raštas, kuriame nurodyta, kad valstybinės žemės plotas nėra laisva valstybinė žemė, kurią suplanavus, kaip įsiterpusį žemės sklypą, būtų galima įsigyti, išsinuomoti laikantis minėtų Nutarimo 2.15 papunkčio nuostatų, nes ši valstybinė žemė yra

0,1466 ha kitos paskirties (žemės naudojimo būdas – susisiekimo ir inžinerinių tinklų koridorių teritorijos) žemės sklypo, suplanuoto Detalioju planu, sprendinių, dalis. Atsižvelgiant į tai, kad nurodyta valstybinė žemė yra naujo žemės sklypo, kuris gali funkcionuoti, kaip atskiras žemės sklypas, dalis, atsakovė nurodė, jog neturi teisinio pagrindo pareiškėjos nurodytos valstybinės žemės planuoti, kaip įsiterpusio žemės sklypo, kuris vėliau būtų parduotas ar išnuomotas pagal Nutarimo 2.15 papunkčio nuostatas. Nurodytos valstybinės žemės, kaip įsiterpusio žemės sklypo, suplanavimas rengiant Detalų planą prieštarautų minėtoms Žemės įstatymo, Nutarimo 2.15 papunkčio nuostatoms (b. l. 1-10).

Atsakovė atsiliepiu į pareiškėjos skundą prašė jį atmesti kaip nepagrįstą.

Pasisakydama dėl pareiškėjos skundo argumentų, jog ginčijamą sprendimą priėmė ne tas subjektas, kuriam buvo adresuotas prašymas, todėl akivaizdžiai pažeista tokio subjekto sprendimų kompetencija, atsakovė atsiliepime paaiškino, kad 2022 m. gegužės 16 d. Bendrija raštu kreipėsi į Savivaldybės tarybą, prašydama 0,46 ha dalies, besiribojančios su Žemės sklypu, iš bendro 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detalioju planu, perduoti panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikti naudotis Bendrijai.

Prašyme Bendrija nurodė, jog Savivaldybės taryba gali rasti tinkamą ir objektyvų situacijos sprendimo būdą, nepažeidžiant įstatymų ir kartu užtikrinti savivaldybės ir savivaldybės gyventojų interesų pusiausvyrą, gali tikslinti Detalų planą, nes toks tikslinimas nėra uždraustas.

Bendrijos pateiktas prašymas 2022 m. gegužės 18 d. registruotas savivaldybės dokumentų valdymo sistemoje „Avily“, reg. Nr. 20-2702(4.45). Panevėžio miesto savivaldybės meras R. M. R., minėtoje sistemoje suformavo rezoliuciją – užduotį (parengti atsakymą) Savivaldybės administracijos direktoriui T. J..

Savivaldybės administracija, vykdydama suformuotą rezoliuciją – užduotį, 2022 m. birželio 10 d. raštu pateikė Bendrijai atsakymą, kuriame nurodė, kad Savivaldybės administracija priimti Bendrijos pasiūlymo koreguoti Detaliojo plano sprendinius neturi teisinio pagrindo.

Taip pat nurodė, kad 2022 m. sausio 21 d. prašymą, kuriuo buvo prašoma svarstyti 0,46 ha dalies, besiribojančios su Žemės sklypu, iš bendro 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detalioju planu perdavimo panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikimo naudotis Bendrijos (atkreiptina, kad kreiptasi dėl to paties klausimo), buvo atsakyta 2022 m. sausio 27 d. raštu Nr. 19-245(4.45E) „Dėl teritorijos besiribojančios su (duomenys neskelbtini) namo bendrijos aptarnaujamu ir prižiūrimu sklypu“, persiunčiant šį prašymą NŽT Panevėžio skyriui.

Bendrija kreipėsi į Komisijos Panevėžio apygardos skyrių skundu, prašydama panaikinti Savivaldybės administracijos 2022 m. birželio 10 d. raštą „Dėl pakartotinio prašymo“ Nr. 19-1584(4.4E) bei įpareigoti Savivaldybės administraciją gautą 2022 m. gegužės 16 d. pareiškėjos prašymą perduoti nagrinėti pagal kompetenciją adresatui nurodytam prašyme.

Komisijos Panevėžio apygardos skyrius, išnagrinėjęs Bendrijos skundą, 2022 m. liepos 21 d. priimtu Sprendimu tenkino Bendrijos skundą ir panaikino Savivaldybės administracijos 2022 m. birželio 10 d. raštą.

Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus sprendime konstatavo, kad <...> analogiško turinio pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašyme pakartotinai Savivaldybės tarybai suformuotas analogiškas konkretus reikalavimas t. y. svarstyti 0,46 ha dalies, besiribojančios su žemės sklypu Nr. (duomenys neskelbtini) iš bendro 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detalioju planu perdavimo panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikimo naudotis Bendrijai. Nors atsakovė sprendime nurodė, kad pareiškėjos prašymą Savivaldybės administracija 2022 m. sausio 27 d. raštu persiuntė NŽT Panevėžio skyriui, todėl nėra aišku, kodėl pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašymo, kuriame išdėstytas analogiškas prašymas šiuo konkrečiu atveju nepersiuntė NŽT Panevėžio skyriui. Komisija sprendžia, kad Savivaldybės administracija, priimdama sprendimą nagrinėti Bendrijos prašymą, viršijo jai suteiktus įgaliojimus ir tai yra esminis pažeidimas, todėl yra pakankamas pagrindas tenkinti Bendrijos skundo reikalavimus dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo <...>. Komisijos sprendimas įsiteisėjo 2022 m. rugpjūčio 25 d.

Panevėžio miesto savivaldybės meras, įvertinęs Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus sprendimo motyvus, 2022 m. rugsėjo 1 d. raštu „Dėl prašymo persiuntimo“ Nr. 19-2379(4.45E), persiuntė NŽT Panevėžio skyriui, Bendrijos 2022 m. gegužės 16 d. prašymą, nagrinėti pagal kompetenciją bei tuo pačiu informavo pareiškėją.

2022 m. spalio 10 d. raštu (gauta 2022 m. spalio 14 d.; Nr. 20-52819(4.45) Bendrija pakartotinai kreipėsi į Panevėžio miesto savivaldybės tarybą prašydama 0,46 ha dalies, besiribojančios su Žemės sklypu, iš bendro 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detaliuoju planu, perdavimo panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikimo naudotis Bendrijai. Bendrija prašyme nurodė, jog <...> Panevėžio miesto savivaldybės taryba gali rasti tinkamą ir objektyvų situacijos sprendimo būdą, nepažeidžiant įstatymų ir kartu užtikrinti savivaldybės ir savivaldybės gyventojų interesų pusiausvyrą, gali tikslinti detalių planą, nes toks tikslinimas nėra draustinis <...>.

Atsakovė atkreipė dėmesį, kad toks Bendrijos prašymo reikalavimas, analogiškas prieš tai teiktiems Bendrijos prašymų reikalavimams.

Savivaldybės administracija, mero pavedimu, 2022 m. spalio 20 d. raštu „Dėl skundo nagrinėjimo“ Nr. 19-2872 (4.45E) (toliau – 2022 m. spalio 20 d. raštas) Bendrijos prašymą dėl valstybinės žemės, besiribojančios su žemės sklypu, (duomenys neskelbtini), išigijimo ar kitais teisėtais pagrindais suteikimo naudotis (prašymo dalį), persiuntė NŽT Panevėžio skyriui nagrinėti pagal kompetenciją. Tuo pačiu raštu Bendrija buvo informuota apie prašymo persiuntimą.

Savivaldybės administracija, mero pavedimu, išnagrinėjo Bendrijos prašymą ir 2022 m. lapkričio 7 d. raštu pateikė atsakymą. Šiuo 2022 m. lapkričio 7 d. raštu Bendrijai priminta, kad dalis Bendrijos skunde keliamų klausimų, t. y. klausimai, susiję su valstybinės žemės išigijimu ir (ar) suteikimu naudotis, yra Nacionalinės žemės tarnybos kompetencija, Bendrijos prašymą 2022 m. spalio 20 d. raštu persiunčiant nagrinėti ir NŽT Panevėžio skyriui.

Savivaldybės administracija taip pat 2022 m. lapkričio 7 d. rašte nurodė, kad klausimų, susijusių su detaliųjų planų rengimu, jų keitimu ir (ar) koregavimu, sprendimas yra savivaldybės administracijos direktoriaus kompetencija, o ne savivaldybės tarybos.

Atsiliepime atsakovė atkreipė dėmesį, kad ginčo teritorija yra valstybinė žemė, suplanuota Detaliuoju planu.

Pagal Lietuvos Respublikos žemės įstatymo (toliau – Žemės įstatymas) 8 straipsnio 3 dalies 4 punktą ir 9 straipsnio 1 dalies 4 punktą, sprendimus perduoti, suteikti nuosavybėn neatlygintinai, parduoti, perduoti neatlygintinai naudotis (panaudai), išnuomoti valstybinę žemę priima Nacionalinės žemės tarnybos vadovas ar jo įgaliotas teritorinio padalinio vadovas, nes valstybinės žemės perdavimas panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikimas naudotis yra Nacionalinės žemės tarnybos kompetencija.

Remdamasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo (toliau – Vietos savivaldos įstatymas) 16 straipsnio 3 dalies 8 punkto ir 29 straipsnio 8 dalies 12 punkto nuostatomis, teigė, kad jis nenustato galimybės savivaldybės tarybai priimti sprendimus, susijusius su valstybinės žemės perdavimo panaudos ar kitais teisėtais pagrindais naudotis atitinkamiems subjektams, taip pat organizuoti detaliųjų planų rengimą, keitimą (ar) koregavimą; klausimų, susijusių su detaliųjų planų rengimu, jų keitimu ir (ar) koregavimu, sprendimas yra savivaldybės administracijos direktoriaus kompetencija.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, atsakovė atsiliepime teigė, kad pareiškėjos skundo argumentai dėl Savivaldybės administracijos direktoriaus 2022 m. lapkričio 7 d. rašto yra atmestini (b. l. 71-75).

Skundas atmestinas.

Bylos duomenimis nustatyta, kad pareiškėja 2022 m. gegužės 16 d. prašymu, įvardintu kaip pakartotinis prašymas, (toliau – 2022 m. gegužės 16 d. prašymas) kreipėsi į Savivaldybės tarybą, jame nurodydama, jog tuomet, kai nuo 2021 m. gruodžio 9 d. kreipėsi į Savivaldybės tarybą dėl teritorijos, besiribojančios su Bendrijos aptarnaujamu ir prižiūrimu Žemės sklypu, panaudos ar kito teisinio sprendimo, kuris užtikrintų (duomenys neskelbtini) namo bei gretimų daugiabučių namų gyventojų galimybes saugiai ir tvarkingai naudotis teritorija prie daugiabučių namų, jokio objektyvaus atsakymo į šį 2022 m. gegužės 16 d. prašymą nėra gavę, todėl pakartotinai teikia prašymą, prašydama

Savivaldybės tarybos svarstyti 0,46 ha dalies, besiribojančios su Žemės sklypu, iš bendro 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detalioju planu, perdavimo panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikimo naudotis Bendrijai (b. l. 16-18).

Byloje esantys duomenys tvirtina, kad į šį pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašymą buvo atsakyta Panevėžio miesto savivaldybės administracijos 2022 m. birželio 10 d. raštu, kuriame nurodyta, jog Savivaldybės administracija neturi teisinio pagrindo koreguoti Detaliojo plano sprendinių. Šiame Rašte išdėstyta, kad į pareiškėjos 2021 m. birželio 2 d., 2021 m. gruodžio 13 d., 2021 m. gruodžio 20 d. ir 2022 m. sausio 21 d. prašymus buvo pateikti Savivaldybės administracijos atsakymai, be to, pastarasis pareiškėjos prašymas, vadovaujantis Lietuvos Respublikos žemės reformos įstatymo (toliau – Žemės reformos įstatymas) 16 straipsnio 1 dalimi, Žemės įstatymas 8 straipsnio 9 dalies 4 punktu ir 9 straipsnio 1 dalies 4 punktu, buvo persiūstas nagrinėti NŽT Panevėžio skyriui, atsižvelgiant į tai, jog valstybinės žemės perdavimas panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikimas naudotis yra Nacionalinės žemės tarnybos kompetencija. Minėtuojų 2022 m. birželio 10 d. raštu pareiškėjai taip pat paaiškinta, kad pagal Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo įstatymo 6 straipsnio 2 dalies, 28 straipsnio 2 dalies nuostatas, klausimų, susijusių su detalijų planų rengimu, jų keitimu ir (ar) koregavimu, sprendimas yra savivaldybės administracijos direktoriaus kompetencija, todėl pareiškėjos teiktus prašymus nagrinėjo ir į juos atsakė ne Savivaldybės taryba, o Savivaldybės administracija. Pasisakydama dėl pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašyme pareikštos nuomonės dėl Detaliojo plano tikslinimo, atsakovė 2022 m. birželio 10 d. rašte paaiškino, kad Panevėžio miesto savivaldybės tarybos 2005 m. balandžio 7 d. sprendimo Nr. 1-29-26 „Dėl detalijų planų patvirtinimo“ 8 punktu buvo patvirtintas sklypų ((duomenys neskelbtini)) detalusis planas, kuriuo buvo suplanuotos ir nustatytos Žemės sklypo ribos. Šis Žemės sklypas buvo suformuotas ir 2005 įregistruotas Nekilnojamojo turto registre. Nurodė, kad pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašyme minimas valstybinės žemės plotas nėra laisva valstybinė žemė, kurią suplanavus (suprojektavus) kaip įsiterpusį žemės sklypą, būtų galima įsigyti, laikantis minėtų Nutarimo 2.15 papunkčio nuostatų, nes ši valstybinė žemė yra 0,1466 ha kitos paskirties (žemės naudojimo būdas – susisiekimo ir inžinerinių tinklų koridorių teritorijos) žemės sklypo, suplanuoto pagal Detaliojo plano sprendinius, dalis. Detaliojo plano rengimo metu buvo galimybė suformuoti atskirą žemės sklypą, todėl pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašyme pageidaujamo prisijungti valstybinės žemės ploto, kaip įsiterpusio laisvos valstybinės žemės ploto, Nutarimo 2.15 papunkčio nuostatų prasme prijungimo galimybių svarstyti nebuvo teisinio pagrindo. Remdamasi išdėstytu, Savivaldybės administracija nurodė, jog pagal pareiškėjos pateiktą siūlymą neturi teisinio pagrindo koreguoti Detaliojo plano sprendinius (b. l. 19-23).

Nesutikdama su Savivaldybės administracijos 2022 m. birželio 10 d. raštu, pareiškėja 2022 m. birželio 22 d. padavė skundą Komisijos Panevėžio apygardos skyriui, kuriuo prašė panaikinti minėtąjį atsakovės 2022 m. birželio 10 d. raštą bei įpareigoti Savivaldybės administraciją pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašymą perduoti nagrinėti pagal kompetenciją adresatui nurodytam prašyme, t. y. Savivaldybės tarybai. Atsižvelgiant į tai, nagrinėjant šią administracinę bylą, reikšmingomis laikytinos aplinkybės, nustatytos administracinės bylos Nr. AG4-67/20-2022 nagrinėjimo metu.

Komisijos Panevėžio apygardos skyrius, išnagrinėjęs pareiškėjos skundą 2022 m. liepos 21 d. priimtame Sprendime nustatė, kad pareiškėja į Savivaldybės tarybą kreipėsi turėdama tikslą rasti tinkamą ir objektyvų susidariusios situacijos sprendimo būdą, nepažeidžiant įstatymų ir kartu užtikrinant Panevėžio miesto savivaldybės ir jos gyventojų interesų pusiausvyrą. 2021 m. gruodžio 9 d. prašyme, adresuotame Savivaldybės tarybai, pareiškėja buvo suformulavusi konkretų reikalavimą – svarstyti 0,46 ha dalies, besiribojančios su Žemės sklypu, iš bendro 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detalioju planu, perdavimo naudotis ar kitais teisėtais pagrindais suteikimo naudotis Bendrijai (administracinė byla Nr. AG4-67/20-2022, b. l. 11-13). Nagrinėdama šį pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašymą, Savivaldybės administracija 2022 m. sausio 27 d. raštu „Dėl prašymo persiuntimo nagrinėti pagal kompetenciją“ jį persiuntė NŽT Panevėžio skyriui (administracinė byla Nr. AG4-67/20-2022, b. l. 21). Ginčą nagrinėjusi Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus narių kolegija nustatė, kad analogiško turinio, kaip pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašyme suformuluotas reikalavimas – svarstyti 0,46 ha dalies, besiribojančios su Žemės sklypu, iš bendro 0,1466 ha žemės

sklypo, kuris suplanuotas Detaliuoju planu, perdavimo panaudos ar kitais teisėtais pagrindais naudotis Bendrijai, buvo nurodytas ir 2021 m. sausio 21 d. pareiškėjos prašyme, kurį atsakovė 2022 m. sausio 27 raštu persiuntė nagrinėti NŽT Panevėžio skyriui, todėl nėra aišku, kodėl pareiškėjos 2022 m. gegužės 16 d. prašymas, kuriame išdėstytas analogiškas reikalavimas, šiuo konkrečiu atveju taip pat nebuvo persiustas pagal kompetenciją nagrinėti NŽT Panevėžio skyriui. Atsižvelgiant į tai, Komisijos Panevėžio apygardos skyrius Sprendime padarė išvadą, kad atsakovė, priimdama sprendimą nagrinėti pareiškėjos prašymą, viršijo jai suteiktus įgaliojimus, kadangi jo nagrinėti nepersiuntė NŽT Panevėžio skyriui, todėl pareiškėjos skundo reikalavimas dėl skundžiamo akto panaikinimo buvo patenkintas (administracinė byla Nr. AG4-67/20-2022, b. l. 115-122). Minėtojo Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus Sprendimo bylos šalys neskundė, todėl jis laikomas įsiteisėjusiu.

Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad pareiškėja 2022 m. spalio 14 d. Panevėžio miesto savivaldybės tarybai pateikė 2022 m. spalio 10 d. prašymą, taip pat įvardintą pakartotinu prašymu, (toliau – 2022 m. spalio 14 d. prašymas) kuriuo Savivaldybės tarybos prašė svarstyti 0,46 ha dalies, besiribojančios su Žemės sklypu, iš bendro 0,1466 ha žemės sklypo, kuris suplanuotas Detaliuoju planu, perdavimo panaudos ar kitais teisėtais pagrindais suteikimo naudotis Bendrijai (b. l. 86-88). Šiame 2022 m. spalio 14 d. prašyme pareiškėja taip pat pareiškė nuomonę, jog Savivaldybės taryba gali rasti tinkamą ir objektyvų situacijos sprendimo būdą, nepažeidžiant įstatymų ir kartu užtikrinant Panevėžio miesto savivaldybės ir Panevėžio miesto savivaldybės gyventojų interesų pusiausvyrą, gali tikslinti Detalų planą, kadangi toks tikslinimas nėra uždraustas. Pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymo turinio duomenys patvirtina, kad ji pareiškėja grindė iš esmės tapačiomis aplinkybėmis kaip ir 2022 m. gegužės 16 prašymą.

Vadovaujantis bylos duomenimis, nustatyta, kad Savivaldybės administracija, atsakydama į pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymą, visų pirma, 2022 m. spalio 20 d. raštu, vadovaudamasi Žemės reformos įstatymo 16 straipsnio 1 dalimi, 9 straipsnio 1 dalies 4 punktu, Žemės įstatymo 8 straipsnio 3 dalies 4 punktu, Viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 4 dalimi bei Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 „Dėl asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklių patvirtinimo“, 36 punktu, dėl klausimų, kurių sprendimas priskirtinas Nacionalinės žemės tarnybos kompetencijai, pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymą persiuntė nagrinėti NŽT Panevėžio skyriui, o skundžiamu 2022 m. lapkričio 7 d. raštu pateikė atsakymą į pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymą dėl Detaliojo plano koregavimo ta apimtimi, kuri susijusi su pareiškėjos skunde nurodyto valstybinės žemės, kaip įsiterpusio žemės sklypo, suplanavimu (b. l. 89-92).

Nagrinėjamoje byloje pareiškėja Savivaldybės administracijos 2022 m. lapkričio 7 d. raštą ginčija dviem aspektais, t. y. jog ginčijamą administracinį sprendimą priėmė ne tas viešojo administravimo subjektas, kuriam jis buvo adresuotas bei tai, jog šiuo administraciniu sprendimu nebuvo išspręstas teritorijų planavimo klausimas.

Visų pirma, pasisakant dėl ginčijamą 2022 m. lapkričio 7 d. raštą priėmusio subjekto kompetencijos spręsti pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašyme formuluojamus klausimus, pažymima, kad savivaldybės institucijas, jų kompetencijas bei funkcijas nustato Vietos savivaldos įstatymas.

Vietos savivaldos įstatymo 3 straipsnio 3 dalyje pateikiamas savivaldybės institucijų apibrėžimas, pagal kurį už savivaldos teisės įgyvendinimą savivaldybės bendruomenės interesais atsakingomis institucijomis laikytinos savivaldybės atstovaujamoji institucija ir savivaldybės vykdomoji institucija (vykdomosios institucijos). Pagal Vietos savivaldos įstatymo 3 straipsnio 3 dalies 1 punktą, savivaldybės atstovaujamoji institucija – tai savivaldybės taryba, turinti vietos valdžios ir viešojo administravimo teises ir pareigas, kuriai vadovauja Lietuvos Respublikos savivaldybių tarybų rinkimų įstatymo nustatyta tvarka vienmandatėje rinkimų apygardoje tiesiogiai išrinktas savivaldybės tarybos narys – savivaldybės meras (toliau – meras). Meras yra savivaldybės vadovas, vykdamas Vietos savivaldos įstatyme ir kituose įstatymuose nustatytus įgaliojimus. To paties straipsnio 2 punkte atskleidžiama savivaldybės vykdomosios (vykdomųjų institucijų) samprata, į kurios apibrėžtį įsitenka savivaldybės administracijos direktorius, savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas (pavaduotojai) (kai ši (šios) pareigybė (pareigybės) steigama (steigiamos) ir kai šiai (šioms) pareigybei

(pareigybėms) suteikiami vykdomosios institucijos įgaliojimai), turintys viešojo administravimo teises ir pareigas.

Savivaldybės atstovaujamosios institucijos – savivaldybės tarybos – kompetenciją nustato Vietos savivaldos įstatymo 16 straipsnis, kuriame savivaldybės tarybos kompetencija išskiriama į išimtinę ir paprastąją. Pagal aptariamo straipsnio 3 dalies 8 punktą, paprastajai savivaldybės tarybos kompetencijai priskiriamas savivaldybės ir vietovės lygmens specialiojo teritorijų planavimo dokumentų tvirtinimas, išskyrus įstatymų nustatytus atvejus.

Savivaldybės vykdomosios institucijos (vykdomųjų institucijų), į kurios apibrėžti, kaip minima, priskiriamas savivaldybės administracijos direktorius ir savivaldybės administracijos direktoriaus pavaduotojas, kompetencija detalizuojama Vietos savivaldos įstatymo 29 straipsnyje. Pagal šio straipsnio 8 dalies 12 punktą, savivaldybės administracijos direktoriui suteikti įgaliojimai tvirtinti detaliuosius planus ir savivaldybės administracijos direktoriaus kompetencijai priskirtus vietovės lygmens specialiojo teritorijų planavimo dokumentus.

Atkreiptinas dėmesys, jog Vietos savivaldos įstatyme nustatytas teisinis reglamentavimas nesuteikia teisės savivaldybės tarybai priimti sprendimus, susijusius su valstybinės žemės perdavimo panaudos ar kitais pagrindais naudotis kitiems asmenims, taip pat ir organizuoti detaliųjų planų rengimo, keitimo bei tvirtinimo procedūrų.

Pažymėtina, kad pagal Vietos savivaldos įstatymo 29 straipsnio 1 dalį, savivaldybės administracijos direktorius pavaldus savivaldybės tarybai, atskaitingas savivaldybės tarybai ir merui. Atsižvelgiant į tai, sprendžiama, kad nagrinėjamu atveju susiklosčiusi faktinė situacija, jog Panevėžio miesto savivaldybės meras pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymą pavedė spręsti Savivaldybės administracijos direktoriui, nesudaro pagrindo išvadai, kad, nagrinėdamas pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymą, Savivaldybės administracijos direktorius viršijo jam Vietos savivaldos įstatymu suteiktus įgaliojimus, juo labiau atsižvelgiant į tai, jog, kaip minėta prieš tai, klausimų, susijusių su detaliųjų planų tvirtinimu, sprendimas pagal Vietos savivaldos įstatymo 29 straipsnio 8 dalies 12 punkto nuostatą priskirtinas ne savivaldybės tarybos, o savivaldybės administracijos direktoriaus kompetencijai. Taigi, tokie pareiškėjos skundo argumentai, jog Savivaldybės administracija neturėjo teisės svarstyti Savivaldybės tarybai skirto klausimo, atmetini kaip nepagrįsti.

Nagrinėjamu atveju pareiškėja nenurodė jokios konkrečios Vietos savivaldos įstatymo nuostatos, pagal kurią Savivaldybės tarybai būtų priskirtina spręsti klausimus, susijusius su detaliųjų planų keitimo, koregavimu bei tvirtinimo procedūromis, todėl kaip nepagrįstas taip pat atmetinas ir pareiškėjos skundo argumentas, kuriuo pareiškėja savo poziciją grindžia cituodama Panevėžio miesto savivaldybės tarybos veiklos reglamento, patvirtinto Panevėžio miesto savivaldybės tarybos 2015 m. kovo 26 d. sprendimu Nr. 1-44, (toliau – Reglamentas) 28 punktą, numatantį, jog išimtinai Savivaldybės tarybos kompetencijai priskirtų įgaliojimų Savivaldybės taryba negali perduoti jokiai kitai Savivaldybės institucijai ar įstaigai. Šiuo aspektu pažymima, kad nagrinėjamo ginčo kontekste taikytina Reglamentas, patvirtinto Savivaldybės tarybos 2022 m. kovo 31 d. sprendimu Nr. 1-79, 28 punkto nuostata skelbia, kad Savivaldybės taryba prižiūri savivaldybės vykdomąsias institucijas ir kitus subjektus, tiesiogiai įgyvendinančius valstybines (valstybės perduotas savivaldybėms) funkcijas tokia tvarka: meras kontroliuoja ir prižiūri savivaldybės vykdomąsias institucijas ir kitus subjektus, tiesiogiai įgyvendinančius valstybines (valstybės perduotas savivaldybėms) funkcijas, reikalaujamas pateikti reikalingą informaciją (ataskaitą) ar tiesiogiai atsakyti į pateiktus klausimus (Reglamento 115.11 papunktyje nustatyta tvarka) ir prireikus Savivaldybės tarybos posėdžio metu informuoja Savivaldybės tarybą. Tuo tarpu pareiškėjos cituojamą Reglamentas nuostatą įtvirtina ginčui aktualios Reglamentas redakcijos 29 punktas, tačiau jo taikymas nagrinėjamo ginčo kontekste nėra galimas, kadangi Vietos savivaldos įstatymo nuostatos neįtvirtina Savivaldybės tarybos kompetencijos nagrinėti tokio pobūdžio klausimus, kokius pareiškėja suformulavo 2022 m. spalio 14 d. prašyme, adresuotame būtent šiai savivaldybės institucijai.

Sprendžiant nagrinėjamoje byloje kilusį ginčą, aktualios ir Viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 3 ir 4 dalyse įtvirtintos nuostatos. Vadovaujantis aptariamo straipsnio 3 dalies 3 punktu, prašymas viešojo administravimo subjekto vadovo arba jo įgalioto pareigūno ar valstybės tarnautojo, kito įstatymų nustatytą specialų statusą turinčio fizinio asmens sprendimu gali būti nenagrinėjamas,

jeigu paaiškėja, kad dėl to paties klausimo atsakymą yra pateikęs arba sprendimą yra priėmęs viešojo administravimo subjektas, į kurį kreiptasi, arba kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas ir asmuo nepateikia naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu ar ginčyti viešojo administravimo subjekto priimtą sprendimą. Pagal Viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 4 dalies nuostatą, jeigu viešojo administravimo subjektas pagal kompetenciją negali spręsti prašyme išdėstytų klausimų ar priimti administracinės procedūros sprendimo dėl prašyme ar skunde išdėstyto klausimo, jis jo nenagrinėja ir ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo prašymo ar skundo gavimo dienos persiunčia jį kompetentingam viešojo administravimo subjektui, ir apie tai praneša asmeniui.

Nagrinėjamu atveju byloje susiklosčiusi faktinė situacija liudija tai, kad pareiškėja 2022 m. gegužės 16 d. prašyme, adresuotame Savivaldybės tarybai, nurodė tuos pačius klausimus bei jį grindė iš esmės tomis pačiomis aplinkybėmis, kaip ir Savivaldybės tarybai paduotą 2022 m. spalio 14 d. prašymą, o tai reiškia, jog atsakovė, vadovaudamasi Viešojo administravimo įstatymo 11 straipsnio 3 dalies 3 punktu, galėjo atsisakyti nagrinėti šį pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymą, paaiškęjus, jog dėl to paties klausimo jau yra pateikusi atsakymą arba atsakymą yra pateikęs kitas kompetentingas viešojo administravimo subjektas, šiuo atveju – NŽT Panevėžio skyrius, kai tuo tarpu pareiškėja nepateikė naujų duomenų, leidžiančių abejoti ankstesnio atsakymo pagrįstumu, tačiau to atsakovė nepadarė. Atsižvelgiant į tai, sprendžiama, kad tokie atsakovės veiksmai, kuriais pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymą dalyje dėl jame suformuluotų klausimų, susijusių su valstybinės žemės įsigijimu ar suteikimu naudotis kitais teisiniais pagrindais, nuspręsta persiųsti NŽT Panevėžio skyriui nagrinėti pagal kompetenciją, o taip pat ir skundžiamu 2022 m. lapkričio 7 d. raštu pateikiant atsakymą į pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymą, sudaro pagrindą išvadai, kad atsakovė ėmėsi nagrinėti minėtąjį pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymą, vadovaudamasi Viešojo administravimo įstatymu.

Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio, reglamentuojančio administracinių sprendimų priėmimą, 1 dalyje nurodoma, kad administracinius sprendimus priimti turi teisę tik viešojo administravimo subjektai, turintys šio įstatymo nustatyta tvarka jiems suteiktus įgaliojimus. Pagal aptariamo straipsnio 5 dalies nuostatą, administraciniame sprendime turi būti nurodyta: 1) administracinį sprendimą priėmusio viešojo administravimo subjekto pavadinimas (1 punktas); 2) administracinio sprendimo data (2 punktas); 3) administraciniam sprendimui suteiktas registracijos numeris (3 punktas); 4) atliekamas tvarkomasis veiksmas arba asmenims nustatytos teisės ir (ar) pareigos (4 punktas); 5) administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas); 6) administracinio sprendimo motyvai (6 punktas); 7) administracinio sprendimo apskundimo tvarka, nurodant konkrečią skundą nagrinėjančią instituciją ar įstaigą, skundo padavimo terminą ir teisės aktą, reglamentuojantį apskundimo tvarką (7 punktas); 8) administracinį sprendimą priėmusio asmens vardas, pavardė ir pareigos (8 punktas).

Nagrinėjamu atveju taip pat aktualus Viešojo administravimo įstatyme administraciniam sprendimui nustatytų reikalavimų aiškinimas, pateikiamas Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo suformuotoje praktikoje, kurioje nurodoma, kad Lietuvos vyriausias administracinis teismas, formuodamas vienodą administracinių teismų praktiką, ne kartą yra pažymėjęs, jog individualiame administraciniame akte motyvų išdėstymas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas. Akte turėtų būti nurodomi pagrindiniai faktai, argumentai ir įrodymai, pateikiamas teisinis pagrindas, kuriuo viešojo administravimo subjektas rėmėsi priimdamas administracinį aktą. Ši teisės norma siejama su teisėtumo principu, pagal kurį reikalaujama, kad viešojo administravimo subjektai savo veikla nepažeistų teisės aktų reikalavimų, kad jų sprendimai būtų pagrįsti, o sprendimų turinys atitiktų teisės normų reikalavimus (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2009 m. kovo 27 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-420/2009, 2010 m. gruodžio 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁷⁵⁶-686/2010, 2015 m. spalio 6 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A-3061-858/2015). Sprendimo priėmimo faktinis pagrindas ir individuali argumentacija turi būti žinomi ne tik viešojo administravimo subjektui, priimančiam sprendimą, bet ir asmeniui, kurio atžvilgiu jis priimamas (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2017 m. lapkričio 8 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1833-442/2017, 2018 m. liepos 19 d. nutartį administracinėje byloje Nr. A-1150-

502/2018). Individualus administracinis aktas paprastai turi būti toks, kad iš jo būtų galima suprasti visuomeninių santykių esmę, subjektus, dalyvaujančius šiuose santykiuose, kad būtų aiškus tų visuomeninių santykių teisinis kvalifikavimas. Visiškai nesilaikant minėtų nuostatų ar laikantis tik iš dalies, paprastai kyla pagrįsta abejonė dėl tokio administracinio akto teisėtumo bei pagrįstumo, įgalinanti teismą, nagrinėjantį tokią bylą, skundžiamą viešojo administravimo subjekto individualų administracinį aktą panaikinti (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2012 m. kovo 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁵⁰²-212/2012, 2016 m. gruodžio 22 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-2074-146/2016, 2017 m. liepos 28 d. nutartis administracinėje byloje Nr. eA-1096-858/2017, 2018 m. balandžio 18 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-871-525/2018). Viešojo administravimo subjektas, priėmęs negatyvias pasekmes sukeltą sprendimą, turi pareigą jį pagrįsti tiek teisiniais, tiek faktiniais argumentais, t. y. nurodyti priežastis, lėmusias neigiamo sprendimo priėmimą (pvz., Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo 2013 m. balandžio 22 d. nutartis administracinėje byloje Nr. A⁶⁰²-658/2013, 2015 m. sausio 29 d. sprendimas administracinėje byloje Nr. A-112-858/2015).

Kaip matyti, pareiškėja Savivaldybės tarybai adresuotame 2022 m. spalio 14 d. prašyme pareiškė nuomonę, jog Savivaldybės taryba gali rasti tinkamą ir objektyvų situacijos sprendimo būdą, nepažeidžiant įstatymų ir kartu užtikrinant Panevėžio miesto savivaldybės ir Panevėžio miesto savivaldybės gyventojų pusiausvyrą, gali tikslinti Detalų planą, nes toks tikslinimas nėra uždraustas. Komisijos Panevėžio apygardos skyriui paduotame skunde tokią poziciją pareiškėja grindžia argumentais, jog prašymas nesusijęs su būtinu ar betarpišku teritorijų planavimo dokumentų pakeitimu, kas, ginčą nagrinėjančios institucijos vertinimu, leidžia teigti, jog tiek pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašyme, o taip pat ir skunde nurodytais argumentais pareiškėja siekia išimtinio, nesivadovaujant teisės aktų reikalavimais, susiklosčiusios situacijos sprendimo. Šiuo aspektu pažymima, kad viešojo administravimo subjektų veikla grindžiama tik teisės aktų reikalavimais, o jų nesilaikymas yra pakankamas pagrindas pripažinti institucijos veikimą neteisėtu.

Skundžiamo administracinio akto duomenys tvirtina, kad Savivaldybės administracija išsamiai bei pagrindžiant konkrečiomis teisės aktų nuostatomis atsakė į pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašymo dalį, kuria, kaip minėta, pareiškėja pareiškė tik nuomonę dėl Detaliojo plano tikslinimo galimumo, tačiau nesuformulavo jokio konkretaus reikalavimo Detaliojo plano sprendinių ginčo sklype tikslinimo atžvilgiu. Pažymima, kad, vadovaujantis Vietos savivaldos įstatymo 6 straipsnio 19 punktu, teritorijų planavimas, savivaldybės bendrojo plano ar savivaldybės dalių bendrųjų planų ir detaliųjų planų sprendinių įgyvendinimas yra savarankiškosios (Konstitucijos ir įstatymų nustatytos (priskirtos) savivaldybių funkcijos. Kaip kad nurodoma Vietos savivaldos įstatymo 5 straipsnio 1 dalies 1 punkte, savarankiškasias funkcijas savivaldybės atlieka pagal Konstitucijos ir įstatymų suteiktą kompetenciją, išipareigojimus bendruomenei ir šios interesais. Įgyvendindamos šias funkcijas, savivaldybės turi Konstitucijos ir įstatymų nustatytą sprendimų iniciatyvos, jų priėmimo ir įgyvendinimo laisvę ir yra atsakingos už savarankiškųjų funkcijų atlikimą. Įgyvendinant šias funkcijas, savivaldybių veiklą saisto įstatymų nustatyti reikalavimai ir tvarka, kuri, kai tai numatyta įstatymuose, nustatoma ir kituose teisės aktuose.

Iš skundžiamo atsakovės 2022 m. lapkričio 7 d. rašto matoma, kad jame atsakovė paaiškino, jog pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašyme nurodytas valstybinės žemės plotas nėra laisva valstybinė žemė, kurią suplanavus, kaip įsiterpusį žemės sklypą, būtų galima įsigyti, išsinuomoti laikantis Nutarimo 2.15 papunkčio nuostatų, nes ši valstybinė žemės yra 0,1466 ha kitos paskirties žemės sklypo, suplanuoto Detaliuoju planu, dalis, todėl, įvertinusi tai, jog pareiškėjos 2022 m. spalio 14 d. prašyme nurodyta valstybinė žemė yra naujo žemės sklypo, kuris gali funkcionuoti kaip atskiras žemės sklypas, dalis, atsakovė nurodė neturinti teisinio pagrindo valstybinės žemės planuoti, kaip įsiterpusio žemės sklypo, kurio suplanavimas rengiant Detalų planą, prieštarautų Žemės įstatymo bei Nutarimo 2.15 papunkčio nuostatomis.

Ginčą nagrinėjanti institucija neturi pagrindo abejoti įstatymo leidėjo suteikta kompetencija atsakovei spręsti teritorijų planavimo klausimus bei šiuo konkrečiu atveju atsakovės pateikto atsakymo teisėtumu. Atsižvelgiant į tai, sprendžiama, kad pareiškėjos skundžiamas 2022 m. lapkričio

7 d. raštas atitinka Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio 5 dalyje nustatytus reikalavimus, yra teisėtas, todėl jo naikinti pareiškėjos skunde nurodytais argumentais nėra teisinio pagrindo.

Vadovaudamasis Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 14 straipsnio 4 ir 7 dalimis, 19 straipsniu ir 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu bei 22 straipsniu, Komisijos Panevėžio apygardos skyrius

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjos (duomenys neskelbtini) namo savininkų bendrijos skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo jo priėmimo dienos bylos šalys turi teisę skusti Regionų apygardos administracinio teismo Panevėžio rūmams Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkė

Vesta Šliogerytė

Komisijos Panevėžio apygardos skyriaus narės

Asta Povilonienė

Sigita Šimbelytė